

ת"פ 56387/06/21 - מדינת ישראל נגד רקורד חברה לעבודות גמר ויזמות בע"מ, אורי אבקסיס, ירון הראל

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

ת"פ 56387-06-21 מדינת ישראל נ' רקורד חברה לעבודות גמר ויזמות בע"מ ואח' בפני כבוד סגן הנשיא השופט צבי פרנקל

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דן טוניק

המאשימה

נגד

1. רקורד חברה לעבודות גמר ויזמות בע"מ
2. אורי אבקסיס
3. ירון הראל

הנאשמים

הכרעת דין בעניינם של הנאשמים 1 ו- 2

1. ביום 24.6.21 הגישה המאשימה כתב אישום בו יחסה לנאשמים עבירה של העסקת עובד מסתנן מבלי שערכה לו ביטוח רפואי ומבלי שהפקידה עבורו את חלק המעסיק של הפיקדון בקרן החשבון בנק הפיקדון. על פי כתב האישום הנאשמת העסיקה את העובד מיום 9.8.18 ועד ליום 28.7.19 מבלי שערכה לו ביטוח רפואי וכן העסיקה אותו מחודד ספטמבר 2018 ועד יולי 2019 מבלי שהפקידה עבורו את חלק המעסיק של הפיקדון. על פי כתב האישום הנאשמת היא חברה פרטית שניהלה עסק לממכר חומרי בניה ברח' הדקל 6 בבאר שבע והנאשם 2 היה בעלים ומנהל רשום בנאשמת.
2. בתשובה לכתב האישום הודו הנאשמים 1 ו- 2 בעובדות שהנאשמת היא עסק לממכר חומרי בניין, ובכך הנאשם בעלים ומנהל רשום בה ואישרו שהעובד עבד בנאשמת בתקופה המפורטת בכתב האישום, אך הסבירו שהנאשמת רכשה את העסק מחברה אחרת ומרבית העובדים נידו אליה ונערכו להם הסכמי עבודה וביניהם גם העובד הזר המפורט בכתב האישום, מכוח אותו ניוד אשר העסקתו נסמכה על דיווח המוכר בשעתו נמשך אותו רצף העסקה ובחוסר ידיעה ובהסתמך על האמור לעיל לא ביצעה המאשימה ביטוח רפואי כדין לעובד. בנוגע לאי הפקדת הפיקדון טענו הנאשמים שהם היו בהתדיינויות מול המאשימה לאור החלטת בג"ץ והנאשמת ביקשה להשלים את ההפקדה אך לא הצליחה.
3. לשלמות התמונה נוסיף שהמאשימה הגישה כתב אישום גם נגד הנאשם מס' 3, לגביו ביקשו הצדדים לסכם בנפרד מאחר שהוא העלה טיעון שאינו נושא משרה אלא יועמ"ש הנאשמת.

עמוד 1

4. בדיון היום שמעתי את עדי התביעה ואת הנאשמים 2 ו-3.

מר טל אדם עד תביעה 2 העיד שהגיע ביום 28.7.19 לפעילות אכיפה מבוססת מודיעין עם מפקחים נוספים לבית העסק של הנאשמת וצירף את תיאור המקרה (ת/1) ממנו עולה שהוא הגיע לבית העסק, ראה בחצר העסק אדם בעל חזות אפריקאית שפרטיו כמפורט בכתב האישום, התברר שהעובד הוא ללא הפקדות לפיקדון לפי חוק עובדים זרים וללא ביטוח רפואי. נאשם 3 הזדהה כבעלים ומנהל של העסק והשיב שיש לו ביטוח אך אין לו כרגע פוליסה להציג לגבי העובד. העד את רשימת העובדים שזומנו לחקירה, את תלוש השכר של העובד, את דוח הנוכחות, את פרוטוקול החקירה, דרישה להמצאת מסמכים ותמונות מבית העסק. בחקירתו הנגדית הסביר העד את מקור הסמכות שלו לחקור כל אדם שקשור לביצוע עבירה או שיש לו או עשוי להיות לו מידע עליה. כמו כן העיד מר עופר סבג, עד תביעה 3 שהעיד שהוא כתב תקציר ביום 16.3.20 בו כתב שבהמשך לחקירה מיום 27.8.19 ובעקבות הביקורת הוא התקשר לנאשם 3 והוסבר לו שעליו להעביר את המסמכים החסרים אף על פי שעברו למעלה מ-7 חודשים מהמועד שבו התבקש להמציא את החומר. כמו כן העידה הגב' יעל דדון, עדת תביעה 1 שאישרה שהיא שוחחה בטלפון עם נאשם 3, תיעדה את השיחות במזכרים והוציאה זימון לנאשם 2 להתייצב לחקירה. הזימון נשלח בדואר רשום לכתובת הרשומה של הנאשם וכן שלחה זימון באמצעות דוא"ל אך הנאשם 2 לא התייצב לחקירה. לשאלתו של נאשם 3 היא השיבה שאם הנאשם לא מגיע לחקירה היא אינה מוסמכת להוציא צו הבאה או צו מעצר. העדה הסבירה שהיא ביקשה לזמן את נאשם 2 לחקירה כי הוא מופיע ברשם החברות כבעל חברות יחיד ודירקטור של הנאשמת.

5. הנאשם 2 העיד שהנאשמת כבר לא פעילה, לדבריו הוא הבעלים היחיד של הנאשמת וההחלטות כולן שלו. הוא אישר שהנאשמת העסיקה את העובד ולא היה לו ביטוח רפואי מיום 9.8.18 ועד 28.7.19 והסביר שהוא קיבל את העובד מהבעלים הקודמים ממנו רכש את החברה ולכן המשיך להעסיק אותו וחשב שיש לו את כל האישורים. הנאשם אישר שהנאשמת לא שילמה פיקדון כמפורט בכתב האישום. לטענת הנאשם הוא לא התייצב לחקירה כי הוא לא זומן, הוא אישר שהכתובת שלו היא הכתובת אליה נשלח הזימון וכן אישר את כתובת הדוא"ל של החברה, אליה שלחה העדה זימון לחקירה. הנאשם העיד גם לגבי מעמדו של נאשם 3 אך עדות זו לא רלוונטית להכרעת הדין בעניין הנאשם 2 והנאשמת 1.

6. בסיכומי טען ב"כ המאשימה שלאור תשובת הנאשמים בכתב האישום ולאור עדותו של הנאשם היום לפיה הודה בהעסקת העובד והודה בעסקתו ללא ביטוח וללא פיקדון כמפורט בכתב האישום ולאור תעודת עובד הציבור שהגישה גב' דדון ולפיה העובד אינו אזרח ישראלי והוא נכנס לישראל שלא דרך תחנת גבול ושהתאם להודעת הנאשמים ונסח רשם החברות הנאשם 2 הוא הבעלים והמנהל הרשום של הנאשמת ומשהנאשם לא מצא לנכון למסור גרסה לפני כתב האישום יש להרשיע את הנאשמים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום כאשר הנאשם לא הרים את הנטל להראות שעשה ככל שאפשר כדי למנוע את ביצוע העבירות על ידי הנאשמת.

הנאשמים טענו בסיכומיהם שנוצר מצב שהפעם הראשונה שהנאשם מסר גרסה זה היום בבית הדין. הוא הסביר בצורה כנה שהעסיק את העובד ולא ביצע לו ביטוח מחוסר ידיעה. שילם את כל התנאים והזכויות הסוציאליות של העובד ולכן ביקשו הנאשמים לזכותם בשל הפגם הראייתי בכך שהמאשימה הסתפקה בשליחת מייל לזימון

לחקירה של הנאשם ולא מעבר לכך.

7. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי למסקנה שיש להרשיע את הנאשמים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, המאשימה הוכיחה את העובדות המפורטות בכתב האישום מעבר לספק סביר.

יסודות העבירות בהן מואשמים הנאשמים הן:

היות הנאשמת מעסיקה וכי המועסק על ידה היה עובד זר ללא ביטוח רפואי ומבלי שהנאשמת שילמה לו את כספי הפיקדון.

גם על סמך עדותו של נאשם 3 עולה שיסודות העבירה לגבי הנאשמת מתקיימים וכאמור הנאשם 2 הוא נושא משרה בה.

סעיף 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים מקים אחריות פלילית למעסיק שהעסיק עובד זר מבלי שהסדיר לעובד הזר ביטוח רפואי. כאמור אין מחלוקת שלעובד לא היה ביטוח רפואי למרות דברי נאשם 3 בחקירתו כי יש לעובד ביטוח רפואי שיציג בפני החוקרים את העתקי הפוליסה בהמשך. טענות הנאשמים לפיהם סברו שלעובד יש ביטוח רפואי כי הוא עבד בעבר אצל מעסיק קודם באותו מקום, להידחות. החוק מקים אחריות פלילית למעסיק שהעסיק עובד זר מבלי להסדיר עבורו ביטוח רפואי ומשהנאשמת לא הסדירה ביטוח רפואי אני מרשיע אותה בעבירה של אי עריכת ביטוח בהתאם לסעיף 2(ב)(3) לחוק וכן בעבירה של אי הפקדת כספי פיקדון בניגוד לסעיף 2(ב)(8) לחוק. הסברי הנאשמים שביקשו להפקיד את הכספים - רלבנטיים לשלב גזר הדין.

סעיף 5 לחוק עוסק באחריותו של נושא משרה בתאגיד בביצוע עבירות של הוראות החוק. הנאשם הוא הבעלים והמנהל של הנאשמת כך עולה מעדותו ומנסח רשם החברות. הנאשם עומד בתנאים שנקבעו בע"פ 3506/13 בנוגע לאחריות נושא משרה זאת נוסף על כך שהוא רשום ככזה ועדותו בפניי.

אשר למחדלי החקירה שטענו הנאשמים, לא מצאתי שהתקיימו מחדלים כאלה ובוודאי לא מחדלים המצדיקים יזכוי של נאשמים. הנאשם 3 נחקר, הוא היה בקשר עם החוקרים. הנאשם 3 העיד בתחילת הדברים שהוא נושא משרה ולאחר מכן הסביר שהוא היועמ"ש של הנאשמת והנאשם 2 הוא אחיו. הנאשמים אישרו שכתובת הדוא"ל אליה נשלח הזימון היא כתובת הנאשמת וכן הכתובת של הזימון היא כתובתו של הנאשם 2. אין בידי לקבל את טענת הנאשמים בקשר לכך שיש לזכותם מהסיבה שהפעם הראשונה שהנאשמים מסרו את גרסתם הייתה במסגרת ההליך.

לא בכל מקרה בו נאשם לא נחקר טרם העמדה לדין יוביל לזיכוי. ראשית מהסיבה שהחובה לחקור טרם העמדה לדין אינה חלה בכל עבירה, ובעיקר מהסיבה שיש לבחון האם אי חקירתו של הנאשם פוגעת בזכותו להליך הוגן.

במקרה שבפנינו הנאשם 2 אישר את העובדות בכתב האישום כך שחקירתו לא הייתה משנה כלל. עם זאת, ייתכן שיהיה מקום במסגרת גזר הדין להביא בחשבון את סוגיית הגשת כתב האישום ללא חקירה באזהרה.

8. לאור האמור, אני מרשיע את הנאשמים 1 ו-2 בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

9. הצדדים יטענו לעונש ביום 19.1.22 בשעה 10:00.

10. לבקשת הצדדים מהיום הכרעת הדין תישלח אליהם באמצעות הדואר.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשפ"ב, 21 נובמבר 2021